

UOHSX00CLIZ4

USNESENÍ

Č. j.: ÚOHS-S0296/2019/VZ-22243/2019/531/VNe

Brno: 16. srpna 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 29. 7. 2019, na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 15. 1. 2018 advokátní kancelář Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno,
- navrhovatel – ČSAD Ústí nad Orlicí, a.s., IČO 60108851, se sídlem Třebovská 330, 562 00 Ústí nad Orlicí, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 24. 7. 2019 JUDr. Petrem Pečeným, advokátem, ev. č. ČAK 03748, IČO 11371544, Advokátní kancelář Pečený, Fučík, Langer, se sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání části 3 „Novoměstsko“ veřejné zakázky „Výběr dopravců pro uzavření smluv o veřejných službách v přepravě cestujících ve veřejné linkové dopravě na území Královéhradeckého kraje“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 10. 2018 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 11. 2018 pod ev. č. Z2018-037822, ve znění oprav uveřejněných dne 14. 1. 2019, dne 31. 1. 2019, dne 11. 2. 2019, dne 22. 2. 2019 a dne 1. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 211-482566, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 011-022288, dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-051263, dne 12. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 030-068100, dne 22. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 038-086540 a dne 1. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 043-098936,

vydává toto

usnesení:

Správní řízení se podle § 257 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje, neboť v souvislosti s podáním návrhu navrhovatele – ČSAD Ústí nad Orlicí, a.s., IČO 60108851, se sídlem Třebovská 330, 562 00 Ústí nad Orlicí – ze dne**

29. 7. 2019 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové – učiněných při zadávání části 3 „Novoměstsko“ veřejné zakázky „Výběr dopravců pro uzavření smluv o veřejných službách v přepravě cestujících ve veřejné linkové dopravě na území Královéhradeckého kraje“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 10. 2018 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 11. 2018 pod ev. č. Z2018-037822, ve znění oprav uveřejněných dne 14. 1. 2019, dne 31. 1. 2019, dne 11. 2. 2019, dne 22. 2. 2019 a dne 1. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 211-482566, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 011-022288, dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-051263, dne 12. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 030-068100, dne 22. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 038-086540 a dne 1. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 043-098936, **nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 odst. 1 citovaného zákona** na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel dne 29. 7. 2019 návrh navrhovatele – ČSAD Ústí nad Orlicí, a.s., IČO 60108851, se sídlem Třebovská 330, 562 00 Ústí nad Orlicí, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 24. 7. 2019 JUDr. Petrem Pečeným, advokátem, ev. č. ČAK 03748, IČO 11371544, Advokátní kancelář Pečený, Fučík, Langer, se sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“) – ze dne 29. 7. 2019 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 15. 1. 2018 advokátní kanceláří Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno (dále jen „zadavatel“) – učiněných při zadávání části 3 „Novoměstsko“ veřejné zakázky „Výběr dopravců pro uzavření smluv o veřejných službách v přepravě cestujících ve veřejné linkové dopravě na území Královéhradeckého kraje“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 10. 2018 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 11. 2018 pod ev. č. Z2018-037822, ve znění oprav uveřejněných dne 14. 1. 2019, dne 31. 1. 2019, dne 11. 2. 2019, dne 22. 2. 2019 a dne 1. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 211-482566, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 011-022288, dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-051263, dne 12. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 030-068100, dne 22. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 038-086540 a dne 1. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 043-098936 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Dnem 29. 7. 2019, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
3. Navrhovatel v podaném návrhu brojí proti rozhodnutí zadavatele ze dne 18. 6. 2019 o jeho vyloučení ze zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku.

4. Účastníky správního řízení podle ustanovení § 256 zákona jsou:
  - zadavatel,
  - navrhovatel.
5. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S0296/2019/VZ-20939/2019/531/MKi ze dne 31. 7. 2019.

K zastavení správního řízení

6. Úřad přezkoumal náležitosti návrhu a na základě zjištěných skutečností konstatuje, že v dané věci nedošlo ke složení kauce ve lhůtě podle § 255 odst. 1 zákona na účet Úřadu, a proto správní řízení podle § 257 písm. c) zákona zastavil. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.
7. Při komunikaci uskutečňované prostřednictvím datové schránky je podle § 211 odst. 6 zákona dokument doručen dodáním do datové schránky adresáta.
8. Podle § 251 odst. 1 zákona musí návrh vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.
9. Podle § 251 odst. 2 zákona musí být návrh, není-li stanoveno jinak, doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námítky odmítnul.
10. Podle § 255 odst. 1 zákona je navrhovatel ve lhůtě pro doručení návrhu, nejde-li o případ podle odstavce 2, povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 10 000 000 Kč. V případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč. V případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč.
11. Podle § 257 písm. c) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 zákona.
12. Podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.
13. V přezkoumávaném případě zadavatel „Oznámením o vyloučení účastníka zadávacího řízení z účasti v zadávacím řízení“ ze dne 18. 6. 2019, jež bylo navrhovateli doručeno téhož dne, oznámil navrhovateli, že jej vyloučil z účasti v zadávacím řízení.

14. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele podal navrhovatel námitky ze dne 3. 7. 2019, které zadavatel obdržel téhož dne. Zadavatel rozhodnutím ze dne 18. 7. 2019, které navrhovatel obdržel téhož dne, podané námitky odmítl.
15. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl tedy ve zde projednávané věci posledním dnem lhůty pro doručení návrhu Úřadu podle § 251 odst. 2 zákona den 29. 7. 2019 (poslední den předmětné lhůty připadl na neděli dne 28. 7. 2019, a proto byl v souladu s obecnými pravidly pro počítání času ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu posledním dnem lhůty pro doručení návrhu Úřadu nejbližší příští pracovní den, tedy právě pondělí 29. 7. 2019). Tedy nejpozději dne 29. 7. 2019 mělo dojít v souladu s § 255 odst. 1 zákona i ke složení kauce na účet Úřadu.
16. Úřad uvádí, že na účet Úřadu byla ze strany navrhovatele dne 26. 7. 2019 připsána částka ve výši 500 000,- Kč, v souvislosti s níž navrhovatel v rámci návrhu mj. uvedl, že se „(...) *jedná (...) o souhrn částek sloužících jako kauce za jednotlivé Návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele ke každé jednotlivé části Veřejné zakázky (...)*“. K tomu Úřad sděluje, že navrhovatel dne 29. 7. 2019 podal celkem 5 návrhů na zahájení správních řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, jimiž brojí proti 5 částem veřejné zakázky, na základě nichž došlo k zahájení 5 samostatných správních řízení. Kromě části 3 „Novoměstsko“ veřejné zakázky, tj. části přezkoumávané Úřadem v tomto správním řízení (sp. zn. S0296/2019/VZ), se v dalším jedná o části 2 „Náchodsko“, 4 „Rychnovsko“, 7 „Hradecko“ a 8 „Jičínsko“. Z výše uvedeného tak vyplývá, že ve vztahu k návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele týkajícího se části 3 „Novoměstsko“ veřejné zakázky, tzn. ve vztahu k návrhu, na základě něhož bylo zahájeno toto správní řízení vedené Úřadem pod sp. zn. S0296/2019/VZ, složil navrhovatel dne 26. 7. 2019 na účet Úřadu kauci ve výši 100 000,- Kč. O právě řečeném ostatně svědčí i konstatace navrhovatele uvedená v návrhu, a sice že „[v]zhledem k tomu, že Navrhovatel nemohl stanovit celkovou výši nabídkové ceny za celou dobu plnění Předmětné části Veřejné zakázky, složil kauci ve výši 100.000,- Kč tak, jak stanoví ust. § 255 odst. 1 ZZVZ.“.
17. Jak již Úřad uvedl výše (viz bod 15. odůvodnění tohoto usnesení), posledním dnem, kdy mělo dojít v souladu s § 255 odst. 1 zákona ke složení kauce na účet Úřadu, byl den 29. 7. 2019. Z výpisu účtu Úřadu bylo Úřadem zjištěno, že kauce ve výši 100 000,- Kč (viz předchozí bod odůvodnění tohoto usnesení) byla navrhovatelem na účet Úřadu připsána dne 26. 7. 2019, tedy sice včas, avšak v nesprávné výši. K tomu Úřad uvádí následující.
18. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že základním účelem institutu kauce je zajistit, aby nebyly podávány neodůvodněné návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele. K uvedenému závěru dochází mj. také Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 62 Af 42/2010 – 131 ze dne 12. 1. 2012, podle kterého je kauce pojistným mechanismem „(...) *proti podávání účelových a šikanózních návrhů.*“¹. Pro zajištění výše uvedeného účelu je pak kauce v ust. § 255 odst. 1 zákona upravena takovým způsobem, aby výše kauce byla

---

¹ Přestože se závěry Krajského soudu v Brně učiněné v daném rozsudku vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, lze tyto závěry ohledně účelu institutu kauce zcela jistě aplikovat rovněž i ve vztahu k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů – pozn. Úřadu.

v určitém poměru k hodnotě přezkoumávané veřejné zakázky, a to tak, že se odvíjí od nabídkové ceny navrhovatele s vymezením minimální a maximální výše, přičemž pouze v případě, že nelze celkovou nabídkovou cenu stanovit, je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 100 000,- Kč. V případě návrhu na zákaz plnění smlouvy ve smyslu ust. § 254 zákona je pak navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000,- Kč.

19. Úřad nepřehlédl, že stanovení výše kauce může být pro některé navrhovatele v určitých případech problematické, avšak právě z toho důvodu uveřejnil na webových stránkách Úřadu www.uohs.cz volně dostupné Stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k výpočtu výše kauce dle ust. § 255 odst. 1 a 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stanovisko Úřadu“), v němž Úřad mj. uvádí, že „[a]ni v [...] případě, kdy zadavatel v případě zadávání zakázky, jejímž předmětem jsou služby či dodávky, které budou realizovány podle skutečných potřeb zadavatele na základě garantovaných jednotkových cen, stanoví pro účely hodnocení modelový příklad rozsahu plnění, totiž nelze automaticky konstatovat, že by nebylo možno nabídkovou cenu za celou dobu plnění veřejné zakázky, resp. celkovou nabídkovou cenu zjistit. (...) Modelový příklad totiž představuje odhad skutečného průběhu plnění, v případě jeho ocenění uchazečem pak odhad skutečné uhrazené ceny (který se naplní, pokud bude skutečný průběh plnění odpovídat původnímu odhadu zadavatele), z hlediska nabídkové ceny však žádným „odhadem“ není, naopak se jedná o model pro navrhovatele – z hlediska koncipování jeho nabídkové ceny – závazný. Stejně tak je závazná a jednoznačná nabídková cena stanovená na základě takového modelu. Nabídkovou cenu navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky (celkovou nabídkovou cenu) tak lze nepochybně zjistit například v situaci, kdy zadavatel uzavírá smlouvu na dobu určitou a modelový příklad rozsahu plnění pokrývá celou tuto dobu (kauce se pak vypočítá jako 1 % z nabídkové ceny uvedené pro účely hodnocení v nabídce) (...)“.
20. Navrhovatel v návrhu k jím složené kauce ve výši 100 000,- Kč mj. uvádí, že při výpočtu výše kauce vycházel ze skutečnosti, že „(...) celkovou nabídkovou cenu v této věci nelze určit, neboť účastníkům není dopředu známo, jaký bude skutečný počet kilometrů ujetých při plnění předmětné veřejné zakázky po dobu 10 let, přičemž celková cena je na tento celkový počet kilometrů navázána, tím je míněno, že není možné stanovení přesně nabídkové ceny za celou dobu plnění veřejné zakázky ve smyslu ust. § 255 odst. 1 ZZVZ pro účely stanovení kauce.“. S předmětnou argumentací navrhovatele se Úřad nicméně neztotožňuje, neboť má za to, že ve zde projednávané věci lze pro účely stanovení kauce ve smyslu § 255 odst. 1 zákona určit nabídkovou cenu navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky. K tomu Úřad uvádí následující.
21. Z čl. 2. „ZADÁVACÍ DOKUMENTACE“, bodu 2.1. „ÚČEL A OBSAH ZADÁVACÍ DOKUMENTACE“, konkrétně z odstavce 2.1.1. „Přílohy Zadávací dokumentace“, zadávací dokumentace vyplývá, že součástí zadávací dokumentace učinil zadavatel mj. i přílohu č. 6 „Závazné pokyny pro vyplnění nástroje pro výpočet cenové nabídky dopravce a hodnocení veřejné zakázky“ (dále jen „příloha č. 6“) a přílohu č. 14 „Závazný text Návrhu smlouvy“ (dále jen „návrh smlouvy“).
22. V čl. 7. „Nabídka“, konkrétně v bodě 7.5. „Základní požadavky zadavatele na zpracování nabídkové ceny“, zadávací dokumentace zadavatel mj. stanovil, že „[n]abídkovou cenou

se rozumí cena označená jako „Celková nabídková cena“ v Závazném nástroji pro výpočet cenové nabídky dopravce a hodnocení veřejné zakázky (viz Příloha 13 Zadávací dokumentace) (...), na listu „5_Hodnotící kritéria“ v poli „K14“ (dále jen „Nabídková cena“).

Požadavky na způsob a formu zpracování Nabídkové ceny jsou uvedeny v Závazných pokynech pro vyplnění nástroje pro výpočet cenové nabídky dopravce a hodnocení veřejné zakázky (viz Příloha 6 Zadávací dokumentace) (...).

23. V čl. 10. „Hodnocení nabídek“, konkrétně v bodě 10.2. „Kritéria hodnocení“, zadávací dokumentace je mj. uvedeno následující: „[z]adavatel stanovil v souladu s § 115 odst. 1 ZZVZ kritéria hodnocení takto:

a) Celková nabídková cena

b) Jednotková variabilní část ceny dopravního výkonu při změně rozsahu dopravního výkonu

c) Kvalita, vybavení vozidel a služeb

Bližší informace a pokyny pro kritérium hodnocení „Celková nabídková cena“:

V rámci tohoto kritéria hodnocení bude hodnocena Nabídková cena v Kč bez DPH zpracovaná podle odst. 7.5 Zadávací dokumentace.“

24. V čl. „List č. 4 „Cenová nabídka Dopravce - souhrn““ přílohy č. 6 zadávací dokumentace zadavatel určil, že „[c]elková nabídková cena za rok (zvýraznění provedeno Úřadem, pozn. Úřadu) plnění Veřejné zakázky je stanovena jako součet:

1) Nabídkových cen pro jednotlivé kategorie Základní vozidel

Nabídková cena pro jednotlivé kategorie Základních vozidel je vypočtena jako součin Referenčního rozsahu dopravního výkonu a Jednotkové ceny dopravního výkonu pro příslušnou kategorii Základního vozidla.

2) Fixních nákladů za Cyklozařízení pro jednotlivé kategorie Cyklozařízení

Fixní náklad za Cyklozařízení pro jednotlivé kategorie Cyklozařízení je vypočten jako součin Absolutního fixního nákladu na jedno Cyklozařízení dané kategorie a Referenčního počtu Cyklozařízení dané kategorie.

3) Variabilních nákladů za Cyklozařízení pro jednotlivé kategorie Cyklozařízení

Variabilní náklad za Cyklozařízení pro jednotlivé kategorie Cyklozařízení je vypočten jako součin Příplatku k jednotlivým variabilním nákladům Základních vozidel a Referenčního rozsahu dopravního výkonu Cyklozařízení dané kategorie.

Všechny jednotkové ceny zadané v Listu č. 4 vstupují do dalších výpočtů v hodnotách zaokrouhlených na dvě desetinná místa. Absolutní fixní náklady na jedno Cyklozařízení vstupují do dalších výpočtů v hodnotách zaokrouhlených na celé koruny.“

25. V bodu II.2.7) oznámení o zahájení zadávacího řízení je uvedeno, že doba trvání šetřené veřejné zakázky činí 120 měsíců, tj. 10 let, což ostatně vyplývá i z čl. 13. „Doba plnění veřejné služby a ukončení smlouvy“, konkrétně z odstavce 13.1, návrhu smlouvy, v němž zadavatel vymezil, že je „[d]opravce povinen poskytovat Veřejnou službu od Zahájení provozu do dne předcházejícího dni celostátní změny Jízdních řádů dle § 17 odst. 2 Zákona o silniční dopravě,

kteřá se svým pořadím v příslušném kalendářním roce shoduje s pořadím celostátní změny jízdních řádů dle § 17 odst. 2 Zákona o silniční dopravě, v níž došlo k Zahájení provozu, který nastane v desátém kalendářním roce (zvýraznění provedeno Úřadem, pozn. Úřadu) následujícím po kalendářním roce, v němž došlo k Zahájení provozu“.

26. V šetřeném případě zadavatel v zadávací dokumentaci, resp. v příloze č. 6 určil, že celková nabídková cena za 1 rok plnění veřejné zakázky je tvořena součtem nabídkových cen pro jednotlivé kategorie základních vozidel, fixních nákladů za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení a variabilních nákladů za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení (viz bod 23. odůvodnění tohoto usnesení). Úřad posoudil, zda všechny 3 položky, jež tvořily nabídkovou cenu, byly ocenitelné, tj. zda v zadávací dokumentaci byl stanoven a popsán mechanismus, na jehož základě mohli dodavatelé tyto jednotlivé položky „dopočítat“.
27. Ve vztahu k položce týkající se nabídkových cen pro jednotlivé kategorie základních vozidel z přílohy č. 6 plyne, že tato měla být vypočtena jako součin referenčního rozsahu dopravního výkonu a jednotkové ceny pro příslušnou kategorii základního vozidla. V čl. „List č. 3 „Cenová nabídka Dopravce - Jednotková cena dopravního výkonu“ přílohy č. 6 přitom zadavatel stanovil, že „[j]ednotková cena dopravního výkonu pro jednotlivé kategorie Základních vozidel z Vozového parku je součtem jednotkových variabilních a jednotkových fixních nákladů v Kč/km.“. Pakliže tedy kupříkladu dodavatel ocenil své jednotkové variabilní náklady na částku 10 Kč/km a jednotkové fixní náklady na částku 20 Kč/km², pak jednotková cena dopravního výkonu činila v jeho případě částku 30 Kč/km (20+10). Úřad v dalším konstatuje, že zadavatel coby přílohu č. 1 návrhu smlouvy učinil dokument s názvem „Specifikace poskytovaných veřejných služeb“. Ze jmenovaného dokumentu vyplývá, že posuzovaná veřejná zakázka měla být plněna prostřednictvím 5 kategorií základních vozidel, a sice kategoriemi A+, A, B+, B a C, přičemž zadavatel v předmětném dokumentu současně určil referenční rozsah dopravního výkonu pro každou z těchto kategorií základních vozidel – pro kategorii A+ se jedná o 71 503 km, pro kategorii A o 1 564 842 km, pro kategorii B+ o 929 092 km, pro kategorii B o 819 347 km a pro kategorii C o 0 km. Položka týkající se nabídkových cen pro jednotlivé kategorie základních vozidel pak měla být dle Úřadu při ilustrativním ocenění jednotkové ceny dopravního výkonu spočítána takto: $(30 \times 71\,503) + (30 \times 1\,564\,842) + (30 \times 929\,092) + (30 \times 819\,347) = 101\,543\,520$ Kč. Úřad má tedy za to, že zadavatel v zadávací dokumentaci popsal mechanismus, resp. uvedl modelový příklad, na základě něhož bylo možné položku týkající se nabídkových cen pro jednotlivé kategorie základních vozidel ocenit.
28. Pokud jde o položku týkající se fixních nákladů za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení, která rovněž vstupuje do celkové nabídkové ceny, tato měla být vypočtena jako součin absolutního fixního nákladu za jedno cyklozařízení dané kategorie a referenčního počtu cyklozařízení dané kategorie (viz výše). Z dokumentu „Specifikace poskytovaných veřejných služeb“ bylo Úřadem zjištěno, že přezkoumávaná veřejná zakázka měla být plněna

---

² Úřad upozorňuje, že se jedná, obdobně jako u nákladů za cyklozařízení (viz níže) o částky určené Úřadem pro demonstraci způsobu a možnosti výpočtu celkové nabídkové ceny; nejedná se tedy o ceny, jež by musely vycházet z reálných nabídek; nejedná se o číselné hodnoty vyplývající z nabídky navrhovatele.

prostřednictvím 3 cyklozařízení kategorie A a 2 cyklozařízeními kategorie C. Pakliže tedy dodavatel např. ocenil své fixní náklady za cyklozařízení kategorie A na částku 15 000 Kč a fixní náklady za cyklozařízení kategorie C na částku 8 000 Kč, měla být položka týkající se fixních nákladů za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení vypočtena takto: $(15\ 000 \times 3) + (8\ 000 \times 2) = 61\ 000$ Kč. Z pohledu Úřadu tak i shora specifikovaná položka byla ze strany dodavatelů reálně ocenitelná, jelikož zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil modelový příklad, na základě kterého bylo možné tuto položku stanovit.

29. Poslední položka vstupující do celkové nabídkové ceny za 1 rok plnění veřejné zakázky, a sice položka týkající se variabilních nákladů za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení, měla být vypočtena jako součin příplatku k jednotlivým variabilním nákladům základních vozidel a referenčního rozsahu dopravního výkonu cyklozařízení dané kategorie (viz výše). Úřad opakuje, že z dokumentu „Specifikace poskytovaných veřejných služeb“ vyplývá, že přezkoumávaná veřejná zakázka měla být plněna prostřednictvím cyklozařízení kategorie A a kategorie C, přičemž z daného dokumentu je současně zřejmé, že u cyklozařízení kategorie A určil zadavatel referenční rozsah dopravního výkonu na 19 647 km a u cyklozařízení kategorie C na 58 161 km. Pakliže tedy dodavatel ocenil svůj příplatek k jednotlivým variabilním nákladům základních vozidel kupříkladu na částku 1 Kč, měla být položka týkající se variabilních nákladů za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení vypočtena takto: $(1 \times 19\ 647) + (1 \times 58\ 161) = 77\ 808$ Kč. Úřad je tudíž toho názoru, že i tuto položku bylo možné reálně ocenit, neboť zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil modelový příklad, na základě kterého bylo možné předmětnou položku stanovit.
30. S ohledem na výše uvedené tudíž celková nabídková cena za 1 rok plnění u takového dodavatele činila částku ve výši 101 682 328 Kč ($101\ 543\ 520 + 61\ 000 + 77\ 808$). Úřad je tak toho názoru, že zadavatel v zadávací dokumentaci jednoznačně definoval, co je celková nabídková cena za 1 rok plnění veřejné zakázky, přičemž v příloze 6 uvedl mechanismus, resp. modelový příklad, na základě něhož měla být tato celková nabídková cena ze strany jednotlivých dodavatelů spočítána, jaké veličiny mají do tohoto výpočtu vstupovat, a jaké matematické operace je třeba s nimi za účelem výpočtu celkové nabídkové ceny za 1 rok plnění přezkoumávané veřejné zakázky provést (v podrobnostech viz shora). Ve zde projednávané věci tedy došlo ze strany zadavatele k vytvoření modelového příkladu za 1 rok plnění veřejné zakázky, tj. zadavatelem byl „nasimulován“ způsob plnění veřejné zakázky a v zásadě se jedná o kvalifikovaný odhad zadavatele stran budoucího plnění. Celková nabídková cena za 1 rok plnění představovala součin referenčního rozsahu dopravního výkonu a jednotkové ceny dopravního výkonu pro příslušnou kategorii základního vozidla, s připočtením součinu absolutního fixního nákladu na jedno cyklozařízení dané kategorie a referenčního počtu cyklozařízení dané kategorie a s připočtením součinu příplatku k jednotlivým variabilním nákladům základních vozidel a referenčního rozsahu dopravního výkonu cyklozařízení dané kategorie (viz bod 24. odůvodnění tohoto usnesení), přičemž takto získaná nabídková cena vstupovala do procesu hodnocení nabídek jako dílčí kritérium hodnocení „Celková nabídková cena“ (viz bod 23. odůvodnění tohoto usnesení).
31. Úřad má proto s ohledem na shora popsané za to, že na základě zadávacích podmínek bylo možné stanovit nabídkovou cenu dodavatele za 1 rok plnění šetřené veřejné zakázky, jež sestávala z celkem 3 položek, kdy bylo lze ve vztahu ke každé z těchto položek, tj. „nabídková

cena pro jednotlivé kategorie základních vozidel“, „fixní náklady za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení“ a „variabilní náklady za cyklozařízení pro jednotlivé kategorie cyklozařízení“, stanovit „souhrnnou“ nabídkovou cenu, jak Úřad ostatně demonstroval v předchozích bodech odůvodnění tohoto usnesení. Zadavatel tedy nadefinoval modelový příklad stanovení nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek, který, ačkoliv nepředstavuje skutečnou cenu plnění, stanovuje postup výpočtu nabídkové ceny, která představuje odhad očekávaného rozsahu celkového plnění. Tento modelový příklad byl přitom dle názoru Úřadu zadavatelem popsán natolik srozumitelně a určitě, že dodavatelé byli schopni tento odhad zadavatele reálně nacenit a nabídkovou cenu stanovit.

32. Úřad na tomto místě opakuje, že celá doba plnění předmětné veřejné zakázky měla být 10 let (viz bod 25. odůvodnění tohoto usnesení). Ustanovení § 255 odst. 1 věty první zákona přitom stanoví, že dodavatel je povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z jeho nabídkové ceny za celou dobu plnění veřejné zakázky. Úřadem ilustrativně spočítaná částka ve výši 101 682 328 Kč představuje celkovou nabídkovou cenu dodavatele za 1 rok plnění veřejné zakázky (viz bod 24. odůvodnění tohoto usnesení). Vzhledem k právě řečenému je proto nutné tuto nabídkovou cenu dodavatele pro zjištění základu kauce vynásobit hodnotou „10“. V této souvislosti lze doplnit, že daný způsob výpočtu vyplývá např. i z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 17/2016-183 ze dne 29. 8. 2017. Nabídková cena takového dodavatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, z níž měla být vypočtena výše kauce, tak činí částku 1 016 823 280 Kč. Tento dodavatel by tak byl spolu s návrhem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 10 000 000 Kč, jelikož vypočtená částka představující 1 % z nabídkové ceny za celou dobu plnění veřejné zakázky činí po zaokrouhlení 10 168 233 Kč, přičemž maximální částka, jež zákonodárce stanovil pro výši skládané kauce u Úřadu, činí 10 000 000 Kč; pokud tedy vypočtená kauce přesahuje částku 10 000 000 Kč, vzniká příslušnému navrhovateli povinnost složit kauci ve výši 10 000 000 Kč. Lze tudíž učinit dílčí závěr, a sice ten, že celkovou nabídkovou cenu bylo možné ve zde projednávané věci stanovit. Úřad má proto za prokázané, že hypotéza ustanovení § 255 odst. 1 věty druhé zákona není naplněna, tzn. navrhovatel nebyl povinen, resp. oprávněn, pakliže podal nabídku, složit kauci v „paušální“ výši 100 000,- Kč; při výpočtu výše kauce tedy mělo být, za předpokladu, že dodavatel podal nabídku, vycházeno z § 255 odst. 1 věty první zákona. Úřad přitom upozorňuje, že teprve ve chvíli, kdy konkrétní navrhovatel objektivně není schopen stanovit celkovou nabídkovou cenu, tj. *„pouze v případě, že v situaci hodnocení jednotlivých cen či modelového příkladu rozsahu plnění není v zadávací dokumentaci vyjádřen (předpokládán) rozsah budoucího plnění, v důsledku čehož nelze celkovou nabídkovou cenu z ceny pro účely hodnocení stanovit ani matematickým výpočtem“*, je takový navrhovatel oprávněn složit s podáním návrhu kauci v oné „paušální“ výši 100 000,- Kč (viz stanovisko Úřadu). Úhrada „paušální“ výše kauce dle citovaného ustanovení zákona je tedy jakousi zbytkovou možností (kategorií) pro případ, že nelze postupovat jinak, což zcela koresponduje se smyslem a účelem institutu kauce, neboť v takovém případě není žádným způsobem reflektována hodnota veřejné zakázky (celková nabídková cena) – neodráží se ve výši kauce.
33. Úřadem bylo v předchozích bodech odůvodnění tohoto usnesení popsáno a postaveno najisto, že zadavatelem nastavené zadávací podmínky umožňovaly stanovit nabídkovou cenu

dodavatele za celou dobu plnění veřejné zakázky. Pakliže tedy příslušný dodavatel podal nabídku na plnění veřejné zakázky, a v případě, že hodlal návrhem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele brojit proti konkrétním úkonům zadavatele, pak byl na základě § 255 odst. 1 věty první zákona povinen složit spolu s tímto návrhem kauci ve výši 1 % z jeho celkové nabídkové ceny.

34. Úřad uvádí, že navrhovatel evidentně podal nabídku na plnění šetřené veřejné zakázky. Navrhovatel přitom v jeho nabídce, konkrétně v části 7. „Závazný nástroj pro výpočet nabídkové ceny Výběrová oblast č. 3 „Novoměstsko“, listu č. 5 „Přehled hodnotících kritérií“, v poli K14, jež zadavatel pro účely hodnocení nabídek považuje za nabídkovou cenu za jeden rok plnění veřejné zakázky (viz bod 23. odůvodnění tohoto usnesení), jako celkovou nabídkovou cenu uvedl částku 117 224 843 Kč. Podle Úřadu nelze mít sporu o tom, že předmětná částka představuje celkovou nabídkovou cenu navrhovatele za 1 rok plnění posuzované veřejné zakázky. Celková nabídková cena navrhovatele za celou dobu realizace veřejné zakázky, čili za dobu 10 let, pak tedy činí částku 1 172 248 430 Kč. Pakliže posledně jmenovaná částka byla vzata za základ pro výpočet výše kauce navrhovatele, kdy 1 % z dané částky po zaokrouhlení činí 11 722 484 Kč, přesáhla vypočtená částka 10 000 000 Kč a kauce tedy s ohledem na výše uvedené měla činit 10 000 000 Kč. Úřad s ohledem na právě řečené shrnuje, že má za prokázané, že navrhovatel byl na základě § 255 odst. 1 věty první zákona povinen spolu s návrhem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele složit na účet Úřadu kauci ve výši 10 000 000 Kč.
35. Úřad opětovně sděluje, že navrhovatel složil spolu s návrhem dne 26. 7. 2019 na účet Úřadu kauci ve výši 100 000 Kč (viz bod 16. odůvodnění tohoto usnesení). Jelikož bylo Úřadem v předchozím bodě odůvodnění tohoto usnesení popsáno a postaveno najisto, že navrhovatel měl povinnost složit spolu s návrhem kauci ve výši 10 000 000 Kč, avšak reálně složil kauci pouze ve výši 100 000 Kč, je zcela jednoznačné, že ze strany navrhovatele nedošlo ke složení kauce na účet Úřadu ve správné výši. Navrhovatel tedy sice složil na účet Úřadu kauci ve lhůtě pro podání návrhu ve smyslu § 251 odst. 2 zákona, avšak kauce nebyla navrhovatelem složena v souladu s § 255 odst. 1 zákona.
36. Úřad poznamenává, že zákon rozlišuje náležitosti návrhu, jejichž absenci lze odstranit ve lhůtě stanovené Úřadem [srov. § 257 písm. a) zákona], a náležitosti, resp. podmínky řízení, jejichž absence je bez dalšího důvodem pro zastavení řízení, kam patří mj. i situace uvedená v § 257 písm. c) zákona, tedy že nedojde ke složení kauce v souladu s § 255 zákona (tj. v řádné výši a ve stanovené lhůtě). Pro ustanovení § 257 písm. c) zákona, kam spadá také šetřený případ, zákonodárce možnost zhojení absentující podmínky řízení v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem nezakotvil. Úřad proto nemůže navrhovatele k odstranění takové vady řízení vyzvat, či zkoumat důvody, pro které ke složení kauce v zákonem stanovené lhůtě a ve správné výši nedošlo.
37. Ve vztahu k argumentu navrhovatele, že celkovou nabídkovou cenu nebylo možné určit, jelikož dodavatelům není předem známo, jaký bude skutečný počet kilometrů ujetých při plnění veřejné zakázky po dobu 10 let, kdy celková cena je na tento celkový počet kilometrů navázána, konstatuje Úřad následující. Obsahem předmětné argumentace navrhovatele je tvrzení, že dodavatelům není znám přesný počet kilometrů, který bude při realizaci veřejné zakázky ve skutečnosti ujet, a že tedy není zřejmé, jaká bude skutečná cena za plnění veřejné

zakázky. K tomu Úřad podotýká, že nelze zaměňovat pojmy „nabídková cena“ a „skutečná cena“, kdy „nabídková cena“ je cena za celou dobu plnění veřejné zakázky, popř. za relevantní časový úsek její realizace, uvedená účastníkem v jeho nabídce, oproti tomu pod pojmem „skutečná cena“ je třeba rozumět cenu skutečně uhrazenou zadavatelem za plnění předmětu veřejné zakázky. Tyto dvě ceny mohou být v některých případech totožné, nicméně může nastat i situace, kdy se „nabídková cena“ a „skutečná cena“ budou lišit. Takováto situace nastává např. v případě, kdy zadavatel zadává veřejnou zakázku, jejímž předmětem jsou služby či dodávky v určitém konkrétně vymezeném období, jež budou realizovány podle skutečných potřeb zadavatele na základě určitých garantovaných cen, přičemž zadavatel pro účely hodnocení stanoví „modelový příklad“ rozsahu plnění, který pokrývá celou vymezenou dobu plnění veřejné zakázky. V takovém případě se kauce vypočítává jako 1 % z nabídkové ceny uvedené pro účely hodnocení v nabídce (tj. podle věty první § 255 odst. 1 zákona), přičemž nabídková cena fakticky nemusí odpovídat ceně skutečné. Oproti tomu je nutné odlišit situaci, kdy ve vztahu k hodnocení nabídek zadávací dokumentace neobsahuje předpokládaný rozsah plnění v budoucnu, což však v šetřeném zadávacím řízení neplatí. V takovémto případě pak nelze nabídkovou cenu za celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy celkovou nabídkovou cenu) zjistit (a to ani matematickým výpočtem). Zákon na tuto situaci pamatuje v ustanovení § 255 odst. 1 věta druhá zákona.

38. Úřad nadto dodává, že ani možnost, že skutečně uhrazená cena se nakonec může od nabídkové ceny lišit právě z důvodu, že plnění bude probíhat podle skutečných potřeb zadavatele, nemůže na shora uvedeném ničeho změnit. K obdobnému závěru dospěl rovněž Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 5 As 247/2016-66 ze dne 31. 1. 2018³, v němž mj. uvedl, že *„[s]kutečnost, že se takto modelově vypočtená nabídková cena může (oproti okamžiku hodnocení, popř. posouzení nabídek) při následném plnění změnit, nemůže sama o sobě zpochybnit konkrétní výši nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek.“*, neboť *„[p]řípadné změny ceny během reálného plnění zakázky již nejsou z hlediska ZVZ relevantní (...)“*. Ve světle shora řečeného a citovaných závěrů plynoucích z výše specifikovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu tak nemůže argumentace navrhovatele týkající se nemožnosti určení celkové nabídkové ceny z důvodu neznalosti skutečného počtu kilometrů ujetých při plnění předmětné veřejné zakázky po dobu 10 let z pohledu Úřadu obstát. Nelze se tedy ztotožnit s předmětným argumentem navrhovatele, neboť dle přesvědčení Úřadu zadavatel v zadávací dokumentaci dostatečným způsobem vymezil jednotlivé vstupy pro výpočet celkové nabídkové ceny za 1 rok plnění veřejné zakázky, kdy stanovil modelové údaje, čímž „zafixoval“ vstupní údaje pro výpočet této nabídkové ceny v jednotlivých nabídkách tak, aby tyto byly následně vzájemně porovnatelné, přičemž z takto určené nabídkové ceny bylo lze dopočítat celkovou nabídkovou cenu za celou dobu plnění přezkoumávané veřejné zakázky (10 let), jež měla tvořit základ pro výpočet výše kauce ve smyslu § 255 odst. 1 věty první zákona.

³ Přestože se závěry Nejvyššího správního soudu učiněné v daném rozsudku vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, lze tyto závěry týkající se výpočtu kauce zcela jistě aplikovat rovněž i ve vztahu k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů – pozn. Úřadu.

39. S ohledem na výše řečené se Úřad neztotožňuje ani s názorem navrhovatele, že celkovou nabídkovou cenu nebylo možné stanovit i vzhledem k tomu, že na základě smlouvy na plnění veřejné zakázky má každý rok docházet mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem k finančnímu vyrovnání nákladů mezi objednaným a referenčním rozsahem dopravního výkonu, stejně tak se po dobu realizace veřejné zakázky může měnit i počet a kategorie využívaných dopravních prostředků. Úřad s ohledem na předchozí body odůvodnění tohoto usnesení opětovně upozorňuje, že z toho, že dodavatel nemá předem s jistotou garantováno, jakou výši finančního protiplnění za konkrétní období realizace veřejné zakázky, potažmo za celou dobu její realizace, od zadavatele obdrží, tzn. z toho, že nezná skutečnou cenu, nelze vyvozovat, že nebylo možné stanovit kauci jako poměr k jeho nabídkové ceně, pakliže zadavatel v zadávací dokumentaci pro účely hodnocení nabídek stanoví modelový příklad rozsahu plnění veřejné zakázky, na základě kterého je možné určit celkovou nabídkovou cenu, což zadavatel v šetřeném případě učinil, jak bylo Úřadem zevrubně popsáno na jiném místě odůvodnění tohoto usnesení. Konečně Úřad považuje za irelevantní i argument navrhovatele, že s ohledem na dlouhodobost plnění má smlouva na realizaci veřejné zakázky charakter rámcové dohody. K tomu Úřad poznamenává, že i pokud by tomu tak mělo být, o čemž však Úřad není přesvědčen, nespátňuje žádný racionální důvod, který by navrhovatele pouze s odkazem na to, že se jedná o rámcovou dohodu, opravňoval složit kauci v „paušální“ výši 100 000 Kč. Skutečnost, že na plnění konkrétní veřejné zakázky má být uzavřena rámcová dohoda, totiž rozhodně nemůže vést bez dalšího k závěru, že v takovém případě není nutné spolu s návrhem složit kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, jak stanovuje § 255 odst. 1 věty první zákona, resp. k závěru, že nabídkovou cenu je již z podstaty věci, čili z toho, že se jedná o rámcovou dohodu, vyloučeno zjistit.
40. Úřad na tomto místě předesílá, že nepřehlédl, že zadavatel kromě cenového dílčího kritéria hodnocení „Celková nabídková cena“ stanovil ještě i další cenové dílčí kritérium hodnocení, a to „Jednotková variabilní část ceny dopravního výkonu při změně rozsahu dopravního výkonu“ (viz bod 23. odůvodnění tohoto usnesení). Úřad je nicméně toho názoru, že právě řečené není nikterak rozporné se shora předestřenou argumentací Úřadu, tj. nemá za to, že by skutečnost, že vedle cenového dílčího kritéria hodnocení „Celková nabídková cena“ zde bylo dáno i další výše jmenované dílčí kritérium hodnocení, jež je taktéž kritériem cenovým, měla vést k tomu, že by ve zde projednávaném případě nebylo možné celkovou nabídkovou cenu pro účely výpočtu výše kauce určit, kdy výše této jednotkové variabilní části ceny dopravního výkonu při změně rozsahu dopravního výkonu měla být ze strany dodavatelů zakalkulována i do celkové nabídkové ceny, tj. v celkové nabídkové ceně se tato suma projevuje, přičemž toto dílčí kritérium hodnocení směřuje do reálného plnění veřejné zakázky, zatímco celková nabídková cena je stanovena na základě modelového příkladu stanoveného zadavatelem.
41. Úřad opakuje, že dne 29. 7. 2019 podal navrhovatel celkem 5 návrhů na zahájení správních řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, jimiž brojí proti 5 dílčím částem veřejné zakázky, a sice proti částem 2 „Náchodsko“, 3 „Novoměstsko“, 4 „Rychnovsko“, 7 „Hradecko“ a 8 „Jičínsko“. Na základě předmětných návrhů bylo zahájeno 5 správních řízení, jež jsou Úřadem vedena pod sp. zn. S0295/2019/VZ až S0299/2019/VZ. Spolu s těmito návrhy složil navrhovatel coby kauci na účet Úřadu dne 26. 7. 2019 částku 500 000 Kč, tzn. 100 000 Kč

ve vztahu ke každé jím napadané části veřejné zakázky (viz bod 16. odůvodnění tohoto usnesení). Úřadem bylo v předchozích bodech odůvodnění tohoto usnesení dovozeno a prokázáno, že spolu s návrhem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, jenž směřuje vůči části 3 „Novoměstsko“ veřejné zakázky, a na základě kterého došlo k zahájení správního řízení sp. zn. S0296/2019/VZ, čili tohoto správního řízení, byl navrhovatel povinen složit kauci ve výši 10 000 000 Kč, avšak reálně složil kauci pouze ve výši 100 000 Kč, což zakládá důvod pro zastavení správního řízení podle § 257 písm. c) zákona. K tomu Úřad dodává, že i ve vztahu k ostatním 4 navrhovatelem napadaným částem veřejné zakázky, o nichž je Úřadem rozhodováno samostatnými usneseními, bylo možné celkovou nabídkovou cenu pro účely výpočtu výše kauce zjistit, jelikož relevantní části zadávací dokumentace byly pro všechny části veřejné zakázky identické.

42. Pro úplnost Úřad dodává, že si je vědom rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 57/2010 ze dne 9. 12. 2010, v němž bylo mj. uvedeno, že „[b]yla-li veřejná zakázka důvodně a v souladu se ZVZ rozdělena na několik částí a byla-li nabídka navrhovatele podána ve vztahu k některé části veřejné zakázky, pak navrhovatel vychází z nabídkové ceny, která se vztahuje k příslušné části veřejné zakázky. Podal-li navrhovatel nabídku ve vztahu k více částem veřejné zakázky, pak sečte jednotlivé nabídkové ceny týkající se jednotlivých částí veřejné zakázky, ve vztahu k nimž podal nabídku, a při výpočtu kauce (1%) vychází ze součtu takových nabídkových cen; vždy je přitom limitován rozmezím nejméně 50 000,- Kč a nejvýše 2 000 000,- Kč.“, jehož závěry jsou dále rozvedeny v rozhodnutích Úřadu, kupříkladu v rozhodnutích předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R37/2012/VZ-10178/2013/310/PSE ze dne 3. 6. 2013 a č. j. ÚOHS-R236/2012/VZ16799/2013/310/LPa ze dne 5. 9. 2013⁴. V prvně citovaném rozhodnutí předsedy Úřadu bylo mj. uvedeno, že „[m]aximální hranice 2 000 000 Kč je dle § 115 odst. 1 zákona vázána k návrhu. Uplatnění stejného návrhu v několika různých částech veřejné zakázky obsah návrhu nijak nemění. Hranice 2 000 000 Kč tak platí jako maximální ve vztahu k obsahu návrhu, nikoli ve vztahu ke každé jednotlivé části veřejné zakázky, v níž je uplatněn, nebo snad ve vztahu k jednotlivému správnímu řízení vedenému ve věci.“. Závěrům judikatury jak soudů, tak Úřadu, pak odpovídá i stanovisko Úřadu, v němž je uvedeno, že „[p]odal-li navrhovatel nabídku ve vztahu k více částem veřejné zakázky, pak sečte jednotlivé nabídkové ceny týkající se jednotlivých částí veřejné zakázky, ve vztahu k nimž podal nabídku, a při výpočtu kauce vychází ze součtu takových nabídkových cen. (...) Pokud by však z tohoto součtu stanovená kauce přesáhla 10 000 000 Kč, byl by navrhovatel povinen složit tuto částku (stále se jedná o jeden návrh, a tak se uplatní omezení maximální výše kauce podle § 255 odst. 1 zákona).“.
43. Z nabídky navrhovatele na plnění části 2 „Náchodsko“ veřejné zakázky bylo Úřadem zjištěno, že tento uvedl celkovou nabídkovou cenu za 1 rok plnění předmětné části veřejné zakázky ve výši 99 951 516 Kč, tj. za 10 let se jedná o částku 999 515 160 Kč; 1 % z dané částky se pak rovná 9 995 152 Kč. Z nabídky navrhovatele na plnění části 4 „Rychnovsko“ veřejné zakázky

⁴ Přestože se závěry učiněné v daném rozsudku Krajského soudu v Brně a rozhodnutích předsedy Úřadu vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, lze tyto závěry ohledně maximální výše kauce zcela jistě aplikovat rovněž i ve vztahu k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů – pozn. Úřadu.

Úřad zjistil, že navrhovatel uvedl celkovou nabídkovou cenu za 1 rok plnění předmětné části veřejné zakázky ve výši 85 967 190 Kč, tj. za 10 let se jedná o částku 859 671 900 Kč; 1 % z dané částky se pak rovná 8 596 719 Kč. Z nabídky navrhovatele na plnění části 7 „Hradecko“ veřejné zakázky vyplývá, že navrhovatel uvedl celkovou nabídkovou cenu za 1 rok plnění předmětné části veřejné zakázky ve výši 86 287 887 Kč, tj. za 10 let se jedná o částku 862 878 870 Kč; 1 % z dané částky se pak rovná 8 628 789 Kč. Z nabídky navrhovatele na plnění části 8 „Jičínsko“ veřejné zakázky je zřejmé, že tento uvedl celkovou nabídkovou cenu za 1 rok plnění předmětné části veřejné zakázky ve výši 69 608 890 Kč, tj. za 10 let se jedná o částku 696 088 900 Kč; 1 % z dané částky se pak rovná 6 960 889 Kč.

44. Součet jednotlivých nabídkových cen na shora jmenované části veřejné zakázky, tj. část 2 „Náchodsko“, část 3 „Novoměstsko“, část 4 „Rychnovsko“, část 7 „Hradecko“ a část 8 „Jičínsko“, vůči nimž směřovaly návrhy navrhovatele, za celou dobu plnění veřejné zakázky činí 4 590 403 260 Kč, přičemž 1 % z této částky činí 45 904 033 Kč.
45. Jelikož 1 % ze součtu jednotlivých nabídkových cen navrhovatele na shora jmenované části veřejné zakázky za celou dobu jejího plnění, tj. 45 904 033 Kč, evidentně přesahuje částku 10 000 000 Kč, Úřad s odkazem na závěry uvedené v bodě 42. odůvodnění tohoto usnesení konstatuje, že se v šetřeném případě uplatní omezení maximální výše kauce, tudíž částka, kterou měl navrhovatel složit na účet Úřadu coby kauci ve smyslu § 255 odst. 1 zákona v souvislosti se všemi 5 návrhy na zahájení správních řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, činí 10 000 000 Kč. Navrhovatel však složil kauci pouze ve výši 500 000 Kč, resp. ve výši 100 000 Kč ve vztahu ke každé jednotlivé shora jmenované části veřejné zakázky, proti níž brojil svými návrhy.
46. Pro úplnost Úřad poznamenává, že z důvodu procesní ekonomie již považoval za neúčelné stanovit účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 261 odst. 3 zákona, neboť Úřad je povinen dle § 6 odst. 2 správního řádu postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. Za situace, kdy je zřejmé, že je dán důvod pro zastavení správního řízení podle § 257 písm. c) zákona, by vyjádření účastníků řízení k otázkám, jejichž závazné posouzení mělo být obsahem rozhodnutí za situace, kdy by nebyl dán důvod pro zastavení správního řízení, a jejichž okruh (tedy předmět řízení) byl vymezen na základě podaného návrhu navrhovatele, účastníkům řízení mohlo způsobit toliko zbytečné náklady, aniž by takové vyjádření mohlo ovlivnit výsledek správního řízení. Z toho důvodu Úřad lhůtu podle § 261 odst. 3 zákona účastníkům řízení nestanovil.
47. S ohledem na skutečnost, že nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 odst. 1 zákona na účet Úřadu, tedy ve výši stanovené citovaným ustanovením zákona, rozhodl Úřad podle § 257 písm. c) zákona o zastavení správního řízení, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

POUČENÍ

Proti tomuto usnesení lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad

nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

1. Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., Helfertova 2040/13, 613 00 Brno
2. JUDr. Petr Pečený, advokát, Advokátní kancelář Pečený, Fučík, Langer, Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy